

GLASILO KARTONAŽNE TOVARNE LJUBLJANA. IZDAJA SDS V NAKLADI 2.800 IZVODOV. IZHAJA MESEČNO. UREJA UREDNIŠKI ODBOR: GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK: TATJANA ČERIN, TEHNIČNI UREDNIK DUŠAN PESEK, TISK KTL—TOZD TIKATRBOVLJE, CESTA TONČKE ČEC 44, UREDNIŠTVO: INFORMATIVNA SLUŽBA KTL, LJUBLJANA, ČUFARJEVA 16, TEL. 316 922 INT. 23

IZ VSEBINE:
STRAN:

● HAVANA 79	1
● USPEŠNO SODELOVANJE PAPIRNE INDUSTRIJE	2
● ŠPIJ PAPIRNICARJEV JUGOSLAVIJE	2
● ZAKAJ JE OSDK V TOZD EMBALAŽNI SERVIS NEDELAVEN	2,3
● SLOVO OD NAŠEGA DOLGOLETNEGA SODELAVCA	3
● ODNOSI MED LJUDMI	4
● CZ V AKCIJI	4
● ZAPISNIKAR O SEBI IN NA SPLOŠNO	5
● ZAENKRAT AMATERSKO	5
● DRUŽBENA PREHRANA	5
● PREDSTAVLJAMO VAM TOZD RAKEK	6,7
● PRVI DNEVI V POKOJU	8
● V DO KTL IMAMO VRHUNSKEGA ŠPORTNIKA	9
● PIKNIK S PRIJATELJSKIM NOGOMETNIM SREČANJEM	9
● ŠPI PAPIRNICARJEV JUGOSLAVIJE	10,11

Havana 1979

Poudarki iz Titove izjave o rezultatih vrha v Havani, po vrnitvi v domovino

Tito je ena izmed tistih redkih osebnosti, ki oblikujejo zgodovino sveta

Težnja človeka in narodov, da postanejo svobodna in enakopravna ustvarjalna individualnost, je neuničljiva ...

Edvard Kardelj 1975

Predsednik Tito, ki je vodil jugoslovansko delegacijo na šesti konferenci voditeljev držav ali vlad neuvršenih v Havani, je po navdušenem sprejemu ob vrnitvi v domovino, v svoji izjavi poudaril:

— da je konferenca v Havani pokazala, kako močno se je razširilo gibanje neuvršenih, in da njegova čedalje večja prisotnost v Evropi potrjuje univerzalni značaj neuvršenega gibanja;

— da od beograjske konference sem, še nikoli niso tako odločno branili in uveljavili načel in temeljnih smernic politike in gibanja neuvršenih;

— da je danes politika neuvršenosti prava gonilna sila pozitivnih sprememb v mednarodnih političnih in gospodarskih odnosih v prid vseh držav in narodov;

— da je politika neuvršenosti nenadomestljiv pogoj neodvisnosti in enakopravnosti držav, uresničevanja njihovih prizadevanj za hitrejši razvoj v miru in svobodi in njihove aktivne udeležbe v širših mednarodnih dejavnostih;

— da je nujno, da neuvrščene države in države v razvoju, opirajoč se na skupno strategijo, usmerijo svoja prizadevanja prav v reševanje gospodarskih problemov;

— da bi se morali demokratični odnosi in praksa znotraj gibanja neuvršenosti nenehno krepiti, kajti praksa je pokazala, da nedemokratično ravnanje lahko le oslabi enotnost, solidarnost in akcijsko sposobnost gibanja.

Neodvisnost neuvršenega gibanja je ozko povezana z našo notranjo politično in socialno trdnostjo in demokracijo, ki je zrasla iz naše zgodovine in je vtakana vanjo.

Zato smo prav tako kot za uspešen notranji socialistični samoupravni razvoj življenjsko zainteresirani tudi za uspešen razvoj politike neuvršenosti in za njeno zdravo kontinuiteto.

Posebno priznanje, izrečeno tov. Titu in jugoslovanski politiki v Havani, predstavlja za vse nas nadaljnjo obveznost, da si bomo prizadevali za razvoj demokracije, za miroljubno in aktivno sožitje med narodi, za nov sistem gospodarskih in političnih odnosov med narodi, kar naj bi tudi vnaprej krepilo ugled Jugoslavije in njene politike.

Uspešno poslovanje papirne industrije

Kljub bistveno večji proizvodnji od 1976. do 1978. leta bo treba storiti vse za znižanje stroškov, ki rastejo hitreje kot celotni prihodek.

Podatki o poslovanju združenih delovnih organizacij celulozno-papirne industrije v okviru sozd Slovenija papir v obdobju 1976—1980 in letošnjem prvem polletju, kažejo, da se je proizvodnja v tem času sicer povečala za 64 %, vendar vzporedno za kar 68 % tudi stroški proizvodnje, kar kaže, da rastejo hitreje kot celotni prihodek. Če bo šlo tako naprej, bodo delovne organizacije začele »zajedati« lastno substanco, nevarnost pa je, da bo občutno padla tudi akumulativnost. Izhod iz takega položaja je jasen: znižanje stroškov proizvodnje, v primeru, da so izčrpane že vse notranje rezerve, pa povišanje cen izdelkov.

Sicer pa so bili v okviru ureničevanja samoupravnega sporazuma o osnovah srednjeročnega plana razvoja sozd Slovenija papir do leta 1980, ki temelji na povečani proizvodnji vlaknin ter končnih izdelkov papirja, kartona in lepenke, doseženi lani nekateri razveseljivi rezultati. Tako so združene delovne organizacije slovenske celulozne in papirne industrije že do konca lanskega leta od skupno načrtovanih 150.000 ton do leta 1980 izdelale le 122.737 ton, izvozile 34.037, vendar še vedno uvozile

47.334 ton celuloze. Precej boljši je položaj v proizvodnji lesovine, saj je bilo izdelano 62.376 ton, uvoženo pa 9991 ton.

Največji problem še vedno predstavlja preskrba z osnovno surovino. Tako so lani nabave lesa iz slovenskih gozdov znašale 161.584, iz ostalih republik 148.506, iz uvoza pa skupno celo več kot 311.000 kubičnih metrov od česar odpade na uvoz iz Madžarske za potrebe največjega porabnika lesa v Sloveniji krško tovarno celuloze in papirja 88.548 kubičnih metrov. Prav tako še vedno uvažamo precejšnje količine starega papirja. Samo lani je združena celulozno-papirna industrija uvozila 31.160 ton, nabave v Sloveniji so znašale 53.909, iz drugih republik pa 53.816 ton. Domače zbrane količine so zaenkrat kot kaplja v morju naraščajočih potreb, prezreti pa ne gre, da bi lahko v Sloveniji z organizirano akcijo lahko zbrali vsako leto od 90 do 100.000 ton starega papirja!

Spodbudni so lanskoletni rezultati proizvodnje končnih izdelkov. Tako je bilo izdelano 259.947 ton papirja, 53.790 ton kartona in 25.931 ton lepenke. Predvsem pa je razveseljivo, da so poslovni rezultati v prvih šestih mesecih 1979. leta precej boljši v primerjavi z enakim lanskim obdobjem. Skupna blagovna proizvodnja šestih združenih delovnih organizacij v okviru sozd Slovenija papir — tovarne

celuloze in papirja Djuro Salaj Krško, Sladkogorske tovarne papirja, radeške papirnice, papirnic Količevo in Vevče ter Kartonažne tovarne Ljubljana — znaša namreč 358.220 ton oziroma je za 9 % večja od lanske, ko je dosegla 328.424 ton. Izvoz je v letošnjem prvem polletju dosegel vrednost 569 milijonov dinarjev in je bil kar za 89 % večji v primerjavi z enakim lanskim obdobjem, na drugi strani pa je znašala vrednost letošnjega uvoza 558 milijonov dinarjev in je bila za 56 % večja od tistega v prvih šestih mesecih 1978. leta.

Zunanjetrgovinsko področje delovanja sozd Slovenija papir je sicer zelo zanimivo, vendar tudi zahtevno. Združene delovne organizacije celulozne in papirne industrije dosegajo zadnja leta lepe uspehe, vendar še vedno delujejo preveč neenotno, neusklajeno in tudi razdrobljeno. V organizacijskem smislu se v tem času zahteva na področju izvoza enotnost stališč in akcij vseh članic sestavljene organizacije ob nastopih na posameznih tržiščih jugovzhodne Evrope. Če naj bo nastop celotne jugoslovanske celotne jugoslovanske celulozne in papirne industrije na teh tržiščih usklajen in enoten, potem mora to načelo še posebej veljati za članice sozd Slovenija papir in za njihov nastop v okviru sestavljene organizacije.

(povzetek iz gospodarskega vestnika)

Naš komentar

Na zadnji seji sveta delovne skupnosti skupnih služb je delegat postavil več vprašanj, ki so se nanašala na spremembe v našem obratu družbene prehrane — menzi, kakor jo mi neformalno imenujemo.

Ker je dobro spoznati obe plati medalje — potrošnikov kot izvajalčev, sem se odločila, da zastavim našemu novemu šefu menze (v mladih silah je moč) nekaj vprašanj.

V prijetnem pogovoru sem izvedela, da trditve, da je malica predraga ne držijo, saj se vrednosti hrane za obrok malice doda 6,12 din s katerimi se pokriva 1.9432.293 din fiksnih stroškov, ki vsebujejo:

- osebne dohodke delavcev s prispevki;
- amortizacijo;
- vzdrževanje;
- energijo;
- druge stroške (delovna obleka, prevoz na delo, posoda, čistilna sredstva).

Seveda se ta vsota 6,12 din, ki je izračunana za primer, ko so koristniki našega obrata družbene prehrane delavci TOZD Kartonažna, TOZD PAKO in DS SS, še poveča, ker ga delavci TOZD PAKO trenutno še ne koristijo.

Delavci menze so mi zaupali, da se trudijo, da je hrana kvalitetna, sveža in okusna, in da so zato pogosteje deležni hvale kot pa kritike. Da je temu res tako, je dokaz tudi strnjena kolona »lačnih želodcev«, ki jo lahko vsak dan v času malice vidimo v menzi. Seveda pa bodo izbiro obrokov še popestrili! Da bi se jim ta želja izpolnila, pa rabijo večjo shrambo, tako bi ne bili odvisni od dnevne dobave hrane. Upajo, da bodo v prihodnjem letu pokrili del terase, ki bi jo nato lahko koristili kot shrambo. Prav tako bi rabili tudi lasten avto — »kombi«, saj sedaj plačujejo uporabo le-tega 200 din na uro.

Razočarani pa so nad nečistočo, ki jo za seboj puščajo uporabniki menze nad prevrnjenimi solnicami in razbito posodo, ki jo najdejo celo v koših za smeti.

Fantje in dekleta, pazite na red in čistočo v menzi!

Zakaj je odbor samoupravne delavske kontrole v TOZD Embalažni servis nedelaven

Spoštovani tov. urednik!

Ko sem prebiral junijsko glasilo sem se odločil, da tudi sam napišem kakšno vrstico. Ker nisem ravno pisatelj, vas prosim, da mi prispevek slovnično popravite, če je potrebno.

Pobudo, da vam to pišem mi je dal vaš članek »Sodelujte z nami.« Mnenja sem, da delavci nismo toliko »analfabeti«, da ne bi znali napisati, da si želimo mir in red na delovnem mestu, brez raznega šikaniranja s strani tistih o katerih pišemo, pa čeprav le resnico. Ker pa sem sam mnenja, da je treba vedno poiskati resnico, ne glede na posledice, sem se odločil napisati ta članek.

Sem član odbora samoupravne delavske kontrole — njegov predsednik. Ker smo nedelavni, smo bili deležni kritik tako s strani

Banja Luka — prizorišče letošnjih ŠPI. Jugoslavije. Več o športnih srečanjih na strani 10 in 11

sindikalne organizacije, kakor tudi od same uprave. Ti očitki me zbadajo, zato bi želel o tej nedelavnosti napisati nekaj več. V odboru smo trije člani:

delavka v proizvodnji, ki se noče, kakor sama pravi, izpostavljati; delavka v administraciji, ki se tudi noče zameriti nadrejenim;

in jaz, ki torej ostanem vedno sam in tako ne morem nič narediti.

Vsi vemo kakšno je delo odbora samoupravne delavske kontrole. Vemo tudi, da je najbolj »umazano delo«. Če hočeš biti pošten, in delati po predpisih (govorim za našo temeljno organizacijo); se

hudo zameriš ravno tistim odgovorim delavcem, ki ti »kro-jijo« osebne dohodke, ki ti »odreajo« letni dopust in te razporejajo na razna dela in naloge. Če si torej kritičen in delaš v skladu z zakonom, dobiš vse najslabše, kar se dobiti da.

Ker iz naše temeljne organizacije združenega dela ni dosti glasov in smo vso to problematiko maratonsko reševali, in jo še rešujemo brez uspeha, se mi zdi nujno, da vsa ta problematika preide meje našega TOZD.

Točka dnevnega reda »red in disciplina v temeljni organizaciji«, ki jo skuša rešiti sindikalna organizacija, se vleče od leta 1973 dalje, a brez uspeha oziroma z minimalnim uspehom. Na drugem mestu je vprašanje »maksimalna nezainteresiranost delavcev«. Zakaj referendum, ki so v našo korist samo polovično uspevajo? So res delavci krivda volijo proti? Zakaj nekateri delegati delavskega sveta zahtevajo odpoklic iz delavskega sveta? Morda zato, ker je vse v redu! Zaključni račun, polletni obračun, in druga poročila so zadovoljiva — torej zakaj? Zakaj tako ravnamo z družbeno lastnino. Zakaj miši jedo povojne in obveze za prvo pomoč? Zakaj leto dni nismo imeli niti enega povoja v omarici za prvo pomoč (ravno v tem mesecu so se napolnile)? Zakaj so stroji nezaščiteni in zakaj še sedaj ni ograje okoli temeljne organizacije in so polovico garderobnega materiala za to ograjo, ki bi morala že davno stati, pokradli?

Zakaj so pokradli dele stroja, in zakaj so morali člani tolikokrat urgirati, da se je kraja sploh potavila na dnevni red?

Samo zakaj in zakaj? Delavci, ki delamo fizično, smo tako po nepotrebnem še psihično obremenjeni. To nepotrebno obremenitev bi lahko pretvorili v delo, saj delamo zase in smo dolžni nadaljevati tisto, kar so naši starši že pred leti izbrili.

Tudi tretiranje družbene lastnine se je izkrivilo, saj vlada mnenje, da tisto kar ni osebno moja lastnina, ni potreba čuvati.

Našel sem le nekatere nepravilnosti, ki pa jih je še več. Zadovoljen bi bil, če bi dobil odziv na moje pisanje, saj se nekdo le mora počutiti prizadet.

Predsednik odbora sam. delavske kontrole TOZD Embalažni servis, Koper.

Franc Gregorič

Tov. Gregorič!

Vesela sem vašega prispevka, še posebej, ker je to prvi prispevek iz temeljne organizacije združenega dela »Embalažni servis«. Kakor vidite, res ni potrebno biti pisatelj, in upam, da bodo to ugotovili tudi ostali, da se napiše tisto kar nas teži, saj vsebinskih problemov v življenju delovne organizacije, ki so zanimivi za vse nas, tako nikdar ne zmanjka, kar je razvidno tudi iz vašega prispevka.

Skozi ves vaš prispevek se vleče neprekinjena nit — in ta je odgovornost, tako vsakega posameznika kot vseh nas!

V svojem prispevku vam bom najprej citirala nekaj misli o odgovornosti, ki jih pogosto zasledimo v naši teoriji (USTAVA SFRJ, Zakon o združenem delu, Resolucija Zvezne skupščine o odgovornosti): »Odgovornost je sociološki pojem, zato ga lahko opredelimo kot poseben odnos v družbi in sicer kot odnos oziroma razmerje človeka in njegove osebnosti:

- do samega sebe in svojih lastnih interesov,
- do dela v najširšem pomenu besede,
- do ožje in širše družbe (do sodelavcev v delovni skupini, do delovne skupnosti, TOZD in njenih organov, vse do širše družbene skupnosti).

V tem razmerju se izraža zmožnost in moč človeka, da premaga in žrtvuje svoje kratkoročne — trenutke interese in želje, v korist širših in svojih dolgoročnih interesov ter interesov drugih ljudi ali skupnosti.

V naši samoupravni družbi temelji sistem odgovornosti predvsem na naslednjih osnovnih elementih:

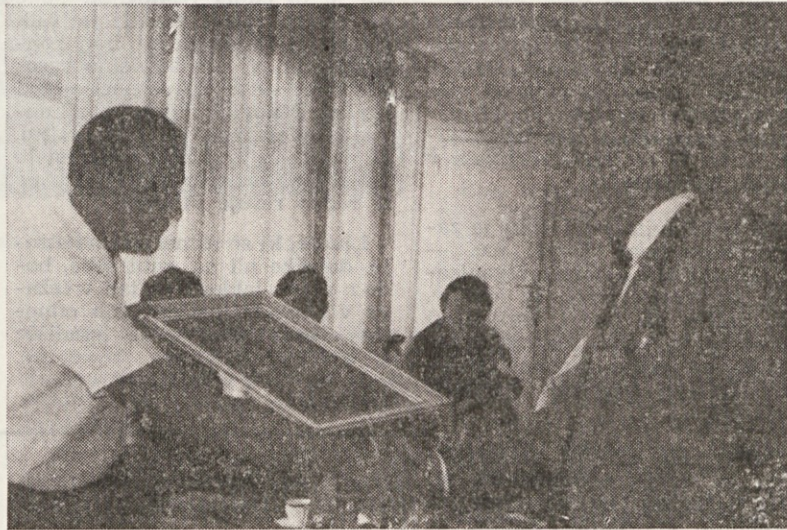
- da so vsi delovni ljudje in občani med seboj enakopravni in enakovredni, zato odgovarjajo drug drugemu vzajemno;
- da delavci sami v samoupravnih odnosih in delegatskem sistemu določajo svoje pravice, obveznosti in s tem tudi odgovornosti pri uveljavljanju po samoupravni poti sprejetih dolgoročnih družbenih ciljev in interesov;
- da vsak delavec, ki dela v združenem delu s sredstvi, ki so družbena lastnina, pridobi pravico dela z družbenimi sredstvi kot svojo neodtujljivo pravico, da dela s temi sredstvi, da bi zadovoljeval osebne in družbene potrebe, in da svobodno in enakopravno z drugimi delavci v združenem delu odloča o svojem delu in pogojih in rezultatih svojega dela.

V Jugoslaviji so bila po uvedbi samoupravljanja, od leta 1950 dalje, zelo nasprotujoča se mnenja o odgovornosti delavcev, zlasti o odgovornosti delegatov delavskih svetov in drugih organov upravljanja, odgovornosti izvršilnih organov, direktorjev in drugih. Pojavljale so se težnje po izključnem uveljavljanju kolektivne odgovornosti, saj pod okriljem kolektivne odgovornosti izvoljenih in imenovanih organov posamezniki lahko skrivajo svojo osebno (ne) odgovornost. Take in podobne težnje sicer niso v celoti izkoreninjene iz družbene prakse, vendar je vsaj v sprejetih dokumentih in delu prakse takim težnjam in lažnim dilemam napravljen konec.

Nadzorna funkcija je vgrajena v naš samoupravni sistem zato, da bi se zagotovilo uresničevanje samoupravnega položaja delavcev in drugih delovnih ljudi. Kot takšna je organizirana v temeljni organizaciji združenega dela in sicer preko organov, ki sami nadzorujejo izvrševanje svojih samoupravnih odločitev; preko članov delovne skupnosti po zboru delavcev; kakor tudi preko samoupravne delavske kontrole, ki jim daje ustava najpomembnejšo vlogo.

Kakor vidite ima vaš odbor samoupravne delavske kontrole v teoriji velik pomen, kar pa, kakor vi ugotavljate, ne velja v vsakdanji praksi vaše temeljne organizacije. Toda moram vam zaupati, da niste edini, saj odbori samoupravne delavske kontrole nasploh slabo delujejo v organizacijah združenega dela in tako tudi pri nas! Zakaj tako? Odgovorov je prav gotovo več in z najboljšimi bi vam »postregli« člani teh odborov in tudi vaši sodelavci. Z gotovostjo pa lahko ugotovim, da odgovornost posa-

Slovo od našega dolgoletnega sodelavca

Tov. Teršar se poslavlja od dolgoletnega sodelavca

Letos v juniju mesecu se je od nas poslovil tov. Jože Rajgl — svetovalec v KTL —, ki se je zaposlil pri nas v letu 1969, dasiravno je začel že leta 1942 prav v isti tovarni pri Bonaču svojo strokovno pot kot dvajsetletni mladenič in jo nadaljeval po papirnicah širom Slovenije.

Iz te njegove desetletne dobe delovanja med nami so ostala prav sigurno vidna in uspešna dela saj je odločujoče deloval v skupini za izgradnjo »Valkartona« v Logatcu in kasneje pri številnih modernizacijah in rekonstrukcijah naših temeljnih organizacij. Te naložbe so se iz leta v leto večale, od 26 milijonske investicije v letu 1970 do 280 milijonske, ki se je pred letom dni zaključila.

Danes moramo na tem mestu ugotoviti, da je tov. Rajgl odigral v tej dobi predvsem svojo vlogo pri premagovanju dotedanje miselnosti okoli kreditiranja investicij. Bila je to tudi doba, ko je delavec začel vse bolj odločati o svojih naložbah. Začeli smo z večjim zaupanjem vključevati v naše naložbe tudi širšo slovensko družbo s posojili bank in krediti inozemskih dobaviteljev preko njihovih bank.

Prav ta spremenjena in povečana investicijska dejavnost je

zahtevala dosledno speljano tehnično komercialno in finančno poslovanje na tem področju. Investiranje s krediti je zahtevalo premišljeno obdelane pogodbe in natančno vodenje vseh mogočih finančnih in pravnih obveznosti. Takšen način našega skupnega delovanja je pripeljal do našega končnega cilja: Moderni stroji so tu, in vse naložbe tudi uspešno delujejo.

Kot dober poznavalec razmer v našem gospodarstvu, posebej pa v papirni industriji je bil često vključen v pomembna poslovna dogovarjanja tako z našimi poslovnimi partnerji, kot tudi domačimi in tujimi bankami. Rezultat teh vključevanj so bili razni samoupravni sporazumi, med nami in drugimi delovnimi organizacijami ter zelo odgovorne pogodbe z domačimi in tujimi bankami.

Prepričan sem, da bo kot dober poznavalec naše industrije uspešno deloval tudi v delovni organizaciji Slovenijalesa v inozemstvu ter tako še naprej uspešno zastopal našo družbo. Na tej novi življenjski poti mu želimo čimveč uspehov!

B. T.

meznikov napram sebi in širši družbi, še ni razvita tako kot bi želeli, in da bo potrebno še in še razvijati moralne vrednote in ustrezno družbeno klimo za odgovorno obnašanje in ravnanje vseh in vsakogar.

Kakor vidite, na vaše številne »ZAKAJ« nisem mogla odgovoriti, kajti odgovore morate po-

iskati predvsem pri sebi, vaših sodelavcih in vaši temeljni organizaciji združenega dela kot celoti. Lahko pa upava, da se nam bo še kdo ogalsil s prispevkom in nam dal odgovor na katerega od vaših »ZAKAJ«!

Glavni in odgovorni urednik

Odnosi med ljudmi

Včasih slišimo kakšnega vodjo, ki pravi: »Ljudje so važnejši od vsega ostalega«. To je način po katerem gleda psihologija na človeka in po katerem gledajo na človeka v vsaki »pametni« delovni organizaciji, ker končno so v delovnih organizacijah odvisni od ljudi.

Da bi delovna organizacija uspešno poslovala, so nujno potrebni ljudje, ki delajo skupaj, ne nujno v isti zgradbi, ki vlagajo skupne napore, da bi delovna organizacija bila učinkovita, in da bi se lahko obdržala v družbi konkurenčna.

Za učinkovitost pri delu je zainteresiran vsak izmed nas — saj učinkovita delovna organizacija proizvaja bolje in ceneje, kar vpliva na boljši življenjski standard, na večjo stalnost zaposlitve, na večje delovno zadovoljstvo, na zvečanje prostega časa ipd. . .

Toda, smo res vsi zainteresirani za večjo učinkovitost pri delu? Odvisno od odgovora na naslednje vprašanje »Kaj je za učinkovitost delovne organizacije pomembnejše: učinkovitost strojev ali učinkovitost delavcev?« To vprašanje je nekoliko podobno vprašanju o piščancu in jajcu. Kaj je bilo prej?

Nagle tehnične izboljšave strojev so nekatere zavedle v prehitre zaključke, da so stroji tisti, ki odredajo učinkovitost. Gotovo je, da nekateri stroji lahko povečajo učinkovitost, toda če jo bodo povečali ali ne, je popolnoma odvisno od ljudi, ki z njimi upravljajo.

Tudi najboljši inženirji ne morejo izločiti človeškega faktorja, čeprav prenekateri verjamejo, da ga lahko.

Za učinkovito delo je torej človek zelo pomemben. Večinoma pa ne človek kot posameznik, kajti le redko ali nikoli se ne zgodi, da bi kdo delal sam, neodvisno od drugih, temveč posameznik v odnosu do grupe oz. v odnosih med ljudmi v grupi.

Odnosi med ljudmi in morala pri delu so zelo pomembni dejavniki za osebno življenje in uspeh pri delu.

Vsa naša kultura je zgrajena na medsebojni odvisnosti med ljudmi in ta problem medsebojnih odnosov je toliko pomemben, da je koristno vedeti, kaj so njegove silnice. Saj je znano, da imajo ljudje velike težave ravno zaradi medsebojnih odnosov, a se žal tega niti ne zavedajo.

Medsebojni odnosi, kot jih gledamo mi, pomenijo razumeti se z ljudmi. Čim delata skupaj dva, nastajajo problemi medčloveških odnosov.

Medosebni odnosi posameznika začenjajo že v družini. Marsikateri neuvidevni starši povzročijo spor s svojim otrokom, spor, ki traja tudi vse življenje. Tudi v šoli obstaja problem medsebojnih odnosov. Nekateri rešijo problem nerazumevanja s svojim profesorjem tako, da zapustijo šolo, drugi se zopet naučijo, kako izkoristiti dobre strani takšnega nemogočega profesorja. Do nove

napetosti v medsebojnih odnosih lahko pride ob prvi zaposlitvi. Šef je lahko bolj nemogoč kot vsak profesor — najboljši in najslabši način pa je, da se mu umaknemo v drugo delovno organizacijo. Često namreč občutimo željo, da bi se prepirali, če drugi postanejo neugodni. Včasih je to edina rešitev, ki pade na pamet mladi osebi, pa tudi starejši niso včasih nič bolj konstruktivni. V tem so delno vzroki visoke stopnje fluktuacije med ljudmi. Mnogi imajo namreč navado zapustiti kolektiv, namesto, da bi se z ljudmi sporazumeli. Izogibanje ali celo zapuščanje pa le redko rešuje problem.

Ljudje, ki so usmerjeni na stroje, dobičke ali na sami sebe, bodo s pravo lahkoto padali v težave v pogledu medsebojnih odnosov. Vsak človek je središče

svojega lastnega vsemirja in drugi moramo upoštevati njegove simpatije, interese in cilje. Pri izgradnji dobrih medsebojnih odnosov velja zlato pravilo recipročnosti. Že starogrški filozof Aristotel je posredoval varianto tega pravila: »Do ljudi se je treba obnašati tako, kot želimo, da se bodo oni obnašali do nas«. Princip recipročnosti obnašanja je torej že zelo star. Dobiva se toliko, kolikor se daje, včasih celo z obrestmi. Če se boš nasmehnil, se bodo tudi drugi verjetno nasmehnili, če boš potožil, bo potožil tudi tvoj sogovornik. Če pa sosedu ne boš opazil, je zelo verjetno, da tudi on tebe ne bo opazil.

Če prisluhnemo razgovorom ljudi, bomo opazili, kako neverjetno mnogokrat se pojavlja beseda »jaz«. To je verjetno naj-

LJUBEZEN JE...

...če ji rečeš, da je lepa kot sveža teletina.

CZ v akciji

Štab CZ TOZD Kartonaža Rakke je že v prvi polovici letošnjega leta sprejel program aktivnosti v okviru akcije »Nič nas ne sme presenetiti«.

Med primarne naloge seveda sodi izdelava oziroma ažuriranje načrta CZ in v okviru tega preverjanje usposobljenosti pripadnikov enot in štaba CZ.

Zlasti je potrebno pospešiti usposabljanje enot za nudenje prve medicinske pomoči za: gašenje požarov, tehnično reševanje iz ruševin, alarmiranje, mobilizacijo in obveščanje. Program usposabljanja je prav zaradi izrednega pomena strokovne usposobljenosti enot zelo obširen, saj ravno dosledno

uresničevanje let-ega pogojuje uspešno vključevanje v akcijo »Nič nas ne sme presenetiti«. Ob tem je potrebno tudi upoštevati osnovno izhodišče; da je civilna zaščita, katere poglavitna naloga je zaščita in reševanje ljudi in materialnih dobrin ob neposredni vojni nevarnosti in ob nersečah v miru, del splošne ljudske obrambe in hkrati močno organizirana sila družbene samozasčite.

Vrh aktivnosti v okviru akcije »Nič nas ne sme presenetiti« bo konec septembra, ko bo skupna pokazna vaja enot in štaba CZ.

Anita Albreht

ENA KARIKATURA — STO VARIANT!

— Mi lahko pojasniš, draga, kaj sedaj to pomeni!
— Seveda, dragi, to je samo vaja za bližajočo se akcijo Nič nas ne sme presenetiti!

češče uporabljena beseda v našem jeziku. Toda za izboljšanje medsebojnih odnosov bi bilo mnogo kristnejše, če bi večkrat uporabili »ti« ali »vi«. Neugodno je, če reče vodja svojemu podrejenemu: »Hočem, da dokončaš to delo še danes!« Ali ne bi bilo veliko prijetnejše, če bi npr. rekel: »To delo boš verjetno lahko dokončal še danes, ali ne?« Majhen napor za velik efekt!

Usmerjenost na druge, recipročno obnašanje in usmerjenost na ljudi so stališča, ki so nam danes potrebna bolj kot kdajkoli. Zaradi modernega načina proizvodnje, zaradi koncentracije sredstev za proizvodnjo in specializacijo dela je vse manj možnosti, da bi kdo bil opažen kot posameznik.

Individualno priznanje je težko, če v obratu dela par sto drugih delavcev. Posledica tega je, da njih pozabili, imajo občutek izgubljenosti v množici tujih oseb, osamljeni so v veliki grupi.

Medosebni odnosi so kamen spotike, samo za ljudi, ki se niso naučili umetnosti razumevanja z drugimi in za tiste, ki živijo ali delajo z ljudmi, s katerimi se je težko razumeti. Potrebno je, da v življenju čim prej uvidimo, da se s približno 10 % ljudi ne da lahko sporazumeti. Te občutljive, zagrenjene in neugodne ljudi ne moremo popraviti tako lahko, kot lahko popravimo pokvarjen stroj. Graja ali zmerjanje tu sploh ne koristi, moramo se enostavno naučiti, kako bi se z njimi razumeli. Z zagrenjenimi ljudmi se da lažje sporazumeti, če skušamo ugotoviti, zakaj so takšni. Bolje jih je opazovati kot zanimive primere človeške narave, kot pa osebne sovražnike. Svet tvorijo ljudje vseh vrst. Vedno se bomo srečevali z izzivalci, diktatorji, grobiji, zbadljivci, prevaranti z ljudmi, ki lahko podležejo svojim čustvom, kritizerji ipd. Prava umetnost je, razumeti se z vsemi, s plača pa si aktivirati vse svoje sposobnosti in ta cilj doseči. Že zato, da nam bo vsem življenje lažje.

Tone PRAŠNIKAR

Zapisnikar o sebi in na splošno

Nekaj razmišljanj, mnenj in predlogov iz lastne prakse

V naši delovni organizaciji oziroma konkretno v delovni skupnosti skupnih služb prakticiramo preizkus administrativnih kadrov pred nastopom na delo, med drugim tudi delavce, ki se prijavijo za delovne naloge stenodaktilografa.

Delo stenodaktilografa se ne enači z delom zapisnikarja. Hočem povedati, da lahko nek stenodaktilograf opravi preizkus tipkanja in stenografiranja odlično, pa še zdaleč ni rečeno, da bo tudi dober zapisnikar, kakor večina misli, čeprav je dobro obvladanje stenodaktilografije, predvsem stenografije, eden osnovnih pogojev za delo dobrega zapisnikarja.

Upravnoadministrativna šola izobražuje svoj kader predvsem za stenodaktilografska dela. Pretežno število ur pouka predstavlja stenografija in strojepis. Vendar bi želim poudariti, da se teh kadrov, ki šolanje končajo, zelo malo želi zaposliti na takšnih delovnih nalogah, saj jim že v sami šoli dela predmet stenografije največ težav. Stenografije se namreč ne da naučiti, zanjo je potrebno ogromno pisanja in vaj, pa tudi osebne zainteresiranosti.

Da se takšni kadri neradi prijavljajo na razpisne delovne naloge, vemo že iz lastne prakse, še posebej zato, ker enačimo to delo s podobnimi administrativnotehničnimi deli in jih seveda tudi enako ali z minimalno razliko nagradujemo.

Vsi vedno zelo radi ugotavljamo kakšen je zapisnikar, ali je zajeto bistvo razprave na seji, ali so sklepi pravilni in seveda resnični? Vemo tudi, da je zapisnikar eden najvažnejših trajnih dokumentov v organizacijah združenega dela. Na osnovi zapisnika izdajamo razne sklepe, poročila, informacije in ugotavljamo realizacijo sklepov. Če se pokaže potreba in tudi se, moramo poiskati podatke za nekaj let nazaj, ali uporabiti star stenogram.

Je že tako, predlagatelji na sejah, predsedniki in delegati radi najdejo nekaj, kar v zapisniku »ni v redu«, ali je pomanjkljivo. Zapisnikarji tudi sami pri svojem delu ugotavljajo kup pomanjkljivosti pri poteku seje, zaradi katerih nam je oteženo delo.

Velikokrat težko razbere bistvo razprave, če ni gradivo pripravljeno vnaprej, da se zapisnikar seznani z njim. Na sejah se velikokrat poročevalci poslužujejo tujk, kar vsekakor tudi otežkoča delo pri izdelavi zapisnika, čeprav je tujke najlepše in najlažje stenografirati.

Na vprašanja, kakšen in kdo naj bi bil dober zapisnikar je težko odgovoriti. V prvi vrsti prav gotovo ne visokostrokovni delavec, ker bo besedilo zapisnika preveč strokovno in bo v zapisniku prav gotovo nekaj, kar v razpravi sploh ni bilo. Prav gotovo tudi ne najnižjestrokovni delavec, ker največkrat ne zabeleži dragocenih predlogov in misli iz razprave. Ravno tako ni dobro, če pri izdelavi zapisnika sodeluje

Zaenkrat amatersko, kasneje...

Z umetniške razstave tov. Antona Orožna

V lanskem letu smo si lahko ogledali v prostorih družbene prehrane samostojno razstavo umetniških slik dolgoletnega člana našega kolektiva Antona Orožna, tehnologa iz obrata tekstilnih cevč TOZD Kartonažna Ljubljana. Da bi kaj več zvedeli o tej njegovi dejavnosti, oz. konjičku smo malce pokramljali z njim.

Kdaj si se začel ukvarjati s slikanjem?

S slikanjem sem se začel ukvarjati pravzaprav že v osnovni šoli.

Ali si popoln samouk ali pa si morda obiskoval kakšne tečaje, seminarje, šole?

Leta 1963 sem obiskoval Robov slikarski tečaj pri umetniku Rajku Slaperniku.

Ali si že kdaj pomislil, glede na to, da so nekatera tvoja dela zelo dovršena, da bi se preusmeril in se pričel poklicno ukvarjati z delom?

Iskreno povedano, tudi o tem sem že večkrat razmišljal.

In kaj te je oviralo pri uresničevanju teh želja?

Zdi se mi, da predvsem pomanjkanje samozavesti, saj ravno zaradi tega, ker nimam akademije, ne vidim svetle prihodnosti glede statusa.

Videli smo razstavo tvojih del; ali se večkrat poslužuješ teh oblik predstavitve svojih stvari?

Ne pogosto, saj sem razen v KTL razstavljal samo še kot vajenec v internatu in kasneje med služenjem vojaškega roka v JLA.

Ali si na teh razstavah tudi prodajal svoja dela?

Da, vendar ni vedno vse prodaj. Nekatere slike, ki so mi posebno všeč, ponavadi obdržim za sebe.

veliko število ljudi. V obeh primerih ne pričakujemo dobrega in resničnega zapisa!

Dobrega zapisnikarja bi morali vsi ceniti in se obenem zavest, da zapisnikar ni samo strojepisec.

Torej tudi finančni uspeh še ni takšen, da bi si ustvaril zadostno materialno podlago in se odločil za status svobodnega umetnika?

Res je tako in tudi to je eden izmed pomislekov, ki mi brani, da bi se odločil za omejen korak!

Ali slikaš tudi po naročilu?

Seveda, navadno kar po izpovedanih željah, prinesenih fotografijah, skicah ali motivih.

Kaj pa najraje slikaš in katera tehnika ti je najbolj všeč?

Najraje slikam slovensko pokrajino, kmečke ljudi in običaje. Od tehnik pa so mi najbolj všeč olje - platno ali grafika - oglje.

Kaj menijo o tvojih delih prijatelji, člani kolektiva in kaj strokovnjaki; ali so jim tvoje slike všeč?

V glavnem se izražajo vsi pohvalno, sicer pa je to stvar okusa. Nekateri mi celo svetujejo naj bi se poklicno preusmeril, o čemer pa sem že povedal svoje pomisleke.

Kakšne načrte imaš za prihodnost?

V prvi vrsti se želim še bolj strokovno izpopolniti in delati pod vodstvom dobrega mentorja. Glede na dejstvo, da je bila moja prva razstava v KTL zelo uspešna in toplo sprejeta, bi želel še kdaj razstavljati v naši tovarni. V nekaterih podjetjih so na pobudo sindikata organizirali stalne kotičke ipd... Možnosti je torej dovolj, samo spodbude in dogovora nam manjka.

Sam osebno, kakor verjetno tudi naši bralci, ti želimo obilo uspeha pri tvojem konjičku, na delovnem mestu in pri uresničevanju tvojih načrtov.

D. P.

Družbena prehrana delavcev Kartonaže Rakek

Zaradi tehnološke usmeritve razvoja temeljne organizacije, s ciljem doseganja optimalnih proizvodnih zmogljivosti in investiranja sredstev v nove kapacitete, smo se zaradi želje po večjih ekonomskih učinkih, zavestno odrekli nekaterim zahtevam družbenega standarda, ki ne vplivajo direktno na proizvodnjo, vendar pa so za počutje delavca na delovnem mestu izredno važne.

Ena izmed takšnih zahtev je tudi družbena prehrana. Delavci naše temeljne organizacije se že leta zavestno odrekajo naložbam v objekte družbene prehrane, v korist drugih investicij. Zavedajo se, da je primarnega pomena proizvodnja, katere dohodek je osnova tudi za gradnjo objekta družbene prehrane.

V stanju kakršno je sedaj smo še vedno vezani na gostinske usluge TOZD Gostinstvo Cerknica, ki ima kuhinjo v gostilni »Jelka«, v neposredni bližini naše TOZD. Mi sicer imamo lastno jedilnico in delilnico obrokov hrane, ki pa je pramajhna in neprimerno opremljena. Zaradi pretesnih prostorov moramo na malico v izmenah, kar povzroča večjo izgubo delovnega časa.

Dosedaj nam je gostinstvo nudilo zelo enolično, neokusno in včasih tudi hrano dvomljive kvalitete, tako da so se delavci pritoževali, ko pa tudi to ni zaleglo so enostavno odpovedali hrano. Tako smo lahko ugotovili, da se več kot tretjina delavcev sploh ne hrani na organiziran način.

S temi problemi smo seznani tudi odgovorne delavce iz TOZD Gostinstvo. Ti so nam nato ponudili dnevno dva topla obroka in sendviče. Poleg tega imamo možnost uveljaviti naše denarne bone za prehrano, neposredno v njihovem lokalu. Seveda so ob tem tudi nekoliko dvignili ceno za ponujeno hrano, z zagotovilom, da bo kvaliteta hrane primerna cenam. Začetki novega načina prehrane so se dobro izkazali, saj ponovno ugotavljamo, da se hrani na organiziran način večino zaposlenih.

Kljub temu pa še vedno ostaja neresen problem nove jedilnice in kuhinje ter vseh drugih spremljajočih naprav. Zelo umestno je razmišljanje o odkupu gostinskega objekta »Jelka«, ki že tako posega s svojo lokacijo v naš življenjski prostor. S tem bi bilo praktično rešeno vprašanje družbene prehrane naših delavcev. Ko pa smo se z gostinskimi delavci pogovarjali o odkupu omenjenega objekta, so se dogovori ustavili pri ceni. Toda tako kot teče čas, raste tudi cena objekta! Primeren lokacija in gradnja novega objekta pa tudi nista poceni; toda slej ko prej se bomo morali odločiti za ustrezno rešitev.

Do takrat pa bomo imeli organizirano prehrano še po starem, pa čeprav z zavestjo, da bi v lastnih prostorih kuhali boljše in ceneje in kar je najvažnejše, v zadovoljstvo vseh nas, ki si želimo boljše prehrane.

Marjan Jerič

O. Ž.

Položitev temeljnega kamna za novo halo

Nova proizvodna hala

V letošnjem mesecu februarju je minilo 15 let od ustanovitve oziroma pričetka sedanje proizvodnje predelave valovitega kartona v TOZD »Kartonaža« Rakek.

Leto poprej se je namreč v občini Cerknica pričela koncentracija lesne industrije v kombinatu »Brest«, vsled česar so na Rakeku ostali prazni proizvodni prostori bivšega lesnega podjetja »TISA«. Karotnažna tovarna Ljubljana je te prostore prevzela ter v njih osnovala obrat, katerega dejavnost naj bi bila predelava oziroma konfekcioniranje plošč valovitega kartona, ki so se nahajale v Belišću oziroma Zagrebu.

V prvem letu obiatovanja, je bilo zaposlenih 51 delavcev, ki so izdelali 420 ton izdelkov iz valovitega kartona.

Ko je 1. 1. 1972 pričel redno obratovati TOZD »VALKARTON« Logatec je bila narejena delitev proizvodnih programov za obe TOZD. Po izvedeni delitvi proizvodnih programov TOZD Kartonaža Rakek izdeluje sledeče skupine proizvodov:

- zloženke (potiskane in nepotiskane),
- ovitke (potiskane in nepotiskane),
- izseke (potiskane in nepotiskane),
- vloge in prireze,
- navijalke za tekstilno industrijo,
- valpalete.

V letih 1974 in 1976 smo za naše izdelke prejeli tudi jugoslovansko priznanje »OSCAR« za embalažo in sicer za zloženko za avtomatsko pakiranje steklenic in za valpaleta.

Investicije, ki so se vršile od leta 1974 pa do danes, so imele predvsem namen, da se za sprejet proizvodni program nabavijo ustrezne strojne kapacitete.

V letu 1974 smo kupili trobarvni printer slotter, ki lahko tiska v rastru 18 — 20 crt/cm.

S tem so bili dani pogoji za kvaliteten tisk. Leto kasneje smo nabavili izsekovalni avtomat BOBST 1575, ki je zadovoljil vse večje potrebe po izsekani embalaži.

V oktobru 1976 leta smo pristopili k izdelavi investicijskega programa rekonstrukcije TOZD Kartonaža Rakek. Program je predvideval:

- izgradnjo proizvodnih prostorov — 1920 m²,
- pokriti prehod — 960 m²,
- skladišče surovine in tehničnega materiala — 960 m²,
- skladišče vnetljivih tekočin,

- adaptacija kotlarne,
- kanalizacija in zunanja ureditev,
- ter nabavo nove strojne opreme:
- lepilni avtomat delovne širine 1450 mm,
- izsekovalni avtomat BOBST 1600 z dvema flekso tiskarskima agregatoma,
- avtomatske krožne škarje 2600 mm,
- dva povezovalna polavtomata,
- hidravlična stiskalnica za odpadke,
- transportna oprema,
- stroji za izdelavo izsekovalnih orodij.

Gradbena dela so se pričela v oktobru leta 1977, istočasno je prispela tudi vsa uvožena oprema.

V mesecu februarju 1979 so bila gradbena dela v glavnem zaključena ter montirana vsa oprema. Trenutno je celoten novozgrajeni del v poskusnem obratovanju, ki bo zaključen v mesecu marcu 1980.

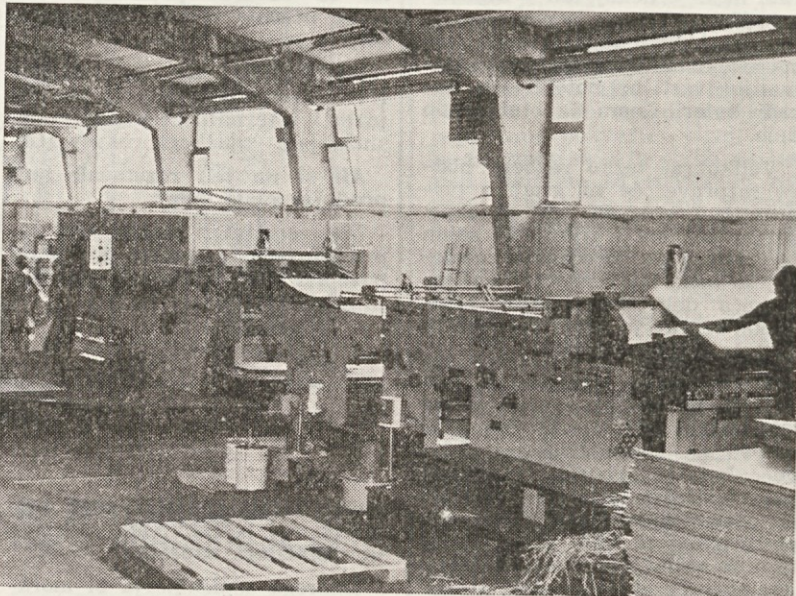
Trenutno je v TOZD Kartonaža Rakek zaposlenih 260 delavcev, ki naj bi po gospodarskem planu za leto 1979 izdelali 11000 ton gotovih izdelkov, oziroma ustvarili 20,7 milijarde din skupnega prihodka. Vendar plana v celoti ne bomo izpolnili, vzroki so objektivni pa deloma tudi subjektivni. V letošnjem letu smo preselili celotno proizvodnjo in jo preuredili; izvajali smo večja gradbena dela; v določenih mesecih je bilo prisotno pomanjkanje osnovne surovine, pa tudi nove strojne kapacitete nam ne dajejo še optimalnih zmogljivosti.

Kljub sorazmerno velikim investicijskim vlaganjem v preteklih dveh letih pa so ostala marsikatera neresena vprašanja. Pred-

vsem je potrebno v vseh tovarniških prostorih urediti zračni transport odpadkov, kar bi v mnogočem olajšalo delo in izboljšalo red v tovarni. Drug problem, s katerim se delavci TOZD Kartonaža Rakek srečujemo že od same ustanovitve, pa je problem družbene prehrane. TOZD nima lastne kuhinje za pripravo hrane ter jo nabavljamo pri gostinskem podjetju. Hrano delimo v naši delilnici, ki pa meri manj kot 30 m².

Pred nami so priprave na novo srednjeročno obdobje 1981—1985. Delavci TOZD Kartonaža Rakek upamo, da bo tudi naslednje obdobje uspešno in da bomo realizirali vse zastavljene naloge. Združeni v delovno organizacijo KTL smo to vsekakor sposobni uresničiti.

Mirko Urbas

Proizvodne hale z novimi »Bobst« stroji

Predstavljamo TOZD „Kartonažo“ RAKEK

Delavci bodo bolje obveščeni o dogajanju v občini Cerknica

Na zadnjem zboru delavcev v TOZD Kartonaža Rakek smo sprejeli Samoupravni sporazum za zagotavljanje sredstev za financiranje priloge Ljubljanskega dnevnika »Cerkniški delegatski žaromet«.

Menimo, da je s tem storjen korak naprej za celovito seznanjanje z dogajanjem v naši občini, saj do sedaj nismo imeli podobnega načina obveščanja. Vse skozi je obstajala potreba delovnih ljudi in občanov, da bi seznanjali širšo javnost s svojim delom razvojem krajevene skupnosti, organizacij združenega dela ter vseh drugih samoupravnih organizacij in skupnostih na območju občine. Važno je tudi spoznanje, da je neobhodno potrebno enotno urejanje in izvajanje politike informiranja v celi občini.

Naša temeljna organizacija dobiva mesečno petdeset izvodov Cerkniškega delegatskega žarometa, ki ga brezplačno razdelimo med naše delavce. Naša želja je, da bi se čim več delavcev naše TOZD oglašalo s svojimi prispevki, ter tako seznanjalo preko »žarometa« ostale občane o svojem življenju in delu v naši temeljni organizaciji.

Milena Breclj

Sodelovanje naših delavcev pri izgradnji rekreacijskih površin

Nedavno so v Rakeku na Dovcah odprli rekreacijska igrišča za tenis, mali nogomet in balinanje. Vsa dela so bila opravljena s prostovoljnim delom krajanov Rakeka. Med njimi so bili tudi delavci naše temeljne organizacije združenega dela.

Železniško gospodarstvo je brezplačno odstopilo v uporabo zemljišče, na kar so krajsani Dovc skupaj s TTKS Cerknica pripravili načrte za izgradnjo vseh omenjenih igrišč. Udeleženci akcije so sami prispevali dva milijona starih dinarjev, na kar jih je podprla tudi Krajevna skupnost Cerknice.

Ozko gledanje in nepoznavanje usmeritve športno rekreacijske dejavnosti v občini nekaterih krajanov, je pogojevalo, da so bile delovne akcije nekoliko ustavljene, vendar pa so se po razčiščenju na predsedstvu KK SZDL pospešeno nadaljevale. Tako lahko danes pozitivno ocenimo delo mladih in starejših občanov, ki so bili vključeni v akcijo. Skupaj so opravili preko 3.200 delovnih ur, tako da smo bili prvega septembra že prisotni na otvoritvi.

Vse to priča, da je akcija prerasla okvire peščice ljudi in dobila širok odziv med vsemi krajsani. Tudi delavci naše TOZD menijo, da akcija ne sme ostati osamljena in da jo moramo vsi skupaj tudi v naprej podpreti in posnemati vse brigadirje, ki so v njej sodelovali. V čim večjem številu bomo sodelovali v nadaljevanju te izgradnje, saj se bo s tem krepila tudi naša povezanost z ostalimi krajsani Rakeka.

Milena Breclj

Naši brigadirji na delovni akciji

Delovna akcija v Dovcah

Tudi letos mladinci TOZD Kartonaže Rakek uspešni na mladinskih delovnih akcijah

Brigadirji z zastavo

Naši mladinci so aktivno sodelovali na več mladinskih delovnih akcijah in bili večkrat med najuspešnejšimi, zato jih je občinska konferenca Cerknica predlagala za vodilna oziroma vodstvena mesta v brigadi.

Tako sta v Paliču sodelovala Milan Troha in Stanislav Mulec. Oba sta se izkazala, saj sta dobila udarniške značke. Na Posočje pa so odšli štirje mladinci, ki so tudi tvorili komandirski kader: Stane Mulec — komandant brigade, Milan Troha — namestnik komandanta, Bogdan Vitez — namestnik komandanta za delovišče in Igor Kelnarič — predsednik brigadne konference.

Tudi tukaj so se vsi naši mladinci odrezali, saj so dobili dve udarniški znački in dve priznanji, brigada pa je dobila trak akcije. Iz teh priznanj je razvidno, da se naši mladinci na vseh delovnih akcijah dobro odrežejo, tako da smo z njimi lahko zadovoljni, saj s temi priznanji tudi večajo ugled naše temeljne organizacije.

Tako po prihodu iz delovne akcije Posočje 79 smo poiskali komandanta brigade tov. Stanislava Mulca in ga povprašali o njegovih vtisih iz brigade. Tako nam je pripovedoval: »Se sedaj sem pod vtisom delovnih akcij, saj sem na obeh akcijah prevzel trdo in odgovor-

no delo. Na zvezni akciji v Paliču sem sodeloval pri izgradnji nasipa Pališkega jezera, kjer smo tudi urejali okolje zaradi varstva narave. Delali smo neprekinjeno sedem ur dnevno in to težko fizično delo: betoniranje in vgrajevanje kamna pri težkih vremenskih pogojih, saj je bila dnevna temperatura 30°. Vendar kljub temu nismo izgubili volje, tako da smo tudi v popoldanskem času aktivno sodelovali v vseh družbeno interesnih dejavnostih.

V mladinski delovni akciji Posočje 79, sem bil komandant brigade. Tudi tu smo opravljali težka fizična dela, v slabih delovnih pogojih, v blatu in vodi, saj smo urejali hudournike in betonirali mostove. To poudarjam predvsem zato, ker nekateri posamezniki le mislijo, kako »zabušavamo« v brigadah in kako ugodno je brigadirsko življenje. Pa vendar mislim, da se vsak mladinec v brigadi kali in vzgaja za nadaljnje življenje. Tako smo vsi udeleženci iz naše temeljne organizacije obiskovali politično šolo Edvard Kardelj in jo vsi štirje uspešno končali.

V Posočju smo navezali zelo dobre odnose z brigadirji iz Šmarji pri Jelšah, ki so nas povabili na pohod »Po poteh Kozjanskega odreda«, ki smo se ga tudi udeležili.

Ponosni smo, da smo v rednem času izpolnili vse norme pri izgradnji teh akcij. Pa tudi ljudje so nas izredno prijazno sprejeli, saj so dobili občutek tesne povezanosti z brigado saj smo jim prišli pomagat.

Tudi vnaprej mislim aktivno sodelovati na mladinskih delovnih akcijah, če mi bodo le dopuščale možnosti. V brigadi resnično spoznavam našo domovino, tu je šola samoupravljanja, tu se krepi bratstvo in enotnost vseh jugoslovanskih narodov. Zato tudi želim, da bi mladinci v naši temeljni organizaciji pokazali večje zanimanje za udeležbo v mladinskih delovnih akcijah, obenem pa bi se rad zahvalil celotnemu kolektivu, ki nam je omogočil udeležbo na obeh zveznih akcijah, je končal tov. Mulec.

Tako komandant brigade Stanislav Mulec, mi pa se pridružujemo uspešnim delovnim akcijam s čestitkami našim brigadirjem za njihove delovne uspehe.

Milena Breclj

Prvi dnevi v pokoju

Vsakoletna tradicija našega kolektiva, da delavcem, ki se v tekočem letu upokojijo omogočimo brezplačno sedemdnevno letovanje v našem počitniškem domu v Fiesi, se je ponovila tudi letos. Na letovanje niso prišli vsi povabljeni le enajst od njih, in sicer: Francka Abram, Veljko Bedjetovič, Metka Hrašnik, Minika Rode, Rezka Trebušak, Pepca Cimerman, Rada Devčič, Marija Kobal, Vida Štrozak, Pavle Jaklič, Lado Urbas.

Naša želja je bila, da jim ob tej priliki, kakor vsako leto, na skupni večerji vročimo s strani njihovih osnovnih organizacij sindikata denarni prispevek, s katerim se naj v teh prostih dneh letovanja poveselejo in spomnijo preteklih dni njihovega vsakodnevnega dela v kolektivu.

Zahvalo za njihovo delo in trud so jim izrekli predsednik konference osnovnih organizacij sindikata — Franc Friškovec, direktor splošno-kadrovskega sektorja, Milan Seme in za vodstvo temeljne organizacije Kartonažna Ljubljana, katere upokojenec je bilo največ — Janez Habič.

Da bi spoznali stališča in misli nekaterih naših upokojencev, s katerimi smo se srečali na tem snidenju, smo se odločili, da štirim izmed njih postavimo enaka vprašanja in jih zaprosimo, da nam nanje odgovorijo.

Kot prvi, je na naš magnetofonski intervju odgovarjal upokojenec temeljne organizacije »Valkarton« Lado Urbas, ki je bil v njej zaposlen od začetka njenega delovanja.

Kakšen občutek vas prevzema, ko ste dočakali trenutek vašega prenehanja z delom v delovni organizaciji?

Občutki so še nejasni, saj pravzaprav še nisem mislil oditi v pokoj. Pa mi je tovariš Marjan Skubic v tovarni dejal, naj uveljavljam možnost upokojitve in naj naredim prošnjo. Imam namreč od 20. leta dvojno štetje let in tako je bilo moji prošnji ugodeno. Star sem 55 let in imam 22 let in 3 mesece dejanskega dela.

S čim se ukvarjate v prostih dneh po vaši upokojitvi?

»Najraje se ukvarjam s kmetijstvom. Imam 14 ha zemlje in dva traktorja ter vse kmetijske stroje, ki jih potrebujem. Razen s kmetijstvom pa se ukvarjam tudi z živinorejo.

Kaj svetujete svojim nekdanjim sodelavcem tako glede njihovega čimboljšega dela na delovnih nalogah, kakor tudi v osebnem življenju.

»Našim delavcem v »Valkartonu« Logatec bi dejal tole: Čimveč pozornosti naj posvečajo strojem in skladišču, kot vratar sem namreč ugotavljal, da se večkrat stvari polomijo brez potrebe. Sploh je premalo kontrole nad delom delavcev, zato bi se morali predvsem aktivirati naši predelavci.

Vabljeni upokojenci na skupnem posnetku

Tov. Žlindra pripenja slavljenki nageljček

Tov. Habič izroča slavljenku denarni prispevek za lepše letovanje

Po besedah zahvale našemu upokojencu smo enako vprašanje postavili Francki Abras, upokojenki iz delovne enote 20, temeljne organizacije Kartonažna, ki je bila v njej zaposlena 20 let. Ko se je sama predstavila, je na prvo vprašanje odgovorila:

»Lepo mi je sedaj doma!«

Na drugo zastavljeno vprašanje je odgovorila, da se v prostem času ukvarja z vnučkom.

Če je bila Francka Abrasova zelo kratka in jedrnata v svojih odgovorih, pa je smatrala, da mora biti odgovor na zadnje vprašanje namenjen vsem njenim sodelavcem, ki še delajo: »Delavci se naj pri delu trudijo, saj se z dobro voljo veliko doseže, in lepo je živeti v kolektivu v katerem je pri delavcih prisotna volja do dela.«

Marjeta Hrašnik, zaposlena 25 let v oddelku delovne enote 10, temeljne organizacije Kartonažna, je na prvo vprašanje odgovorila veselo in sproščeno:

»Prav srečna sem sedaj, ko sem v pokoju. Bila sem zelo bolna, poleg tega sem prestala tudi težko operacijo. V prostem času se ukvarjam s pospravljanjem in urejanjem doma, popoldan pa grem na kratek sprehod.«

Svojim sodelavcem pa sporoča: »Delavci naj potrpijo, tako kot smo mi. Nikdar nisem mislila, da bom dočakala upokojitev. Glede samega dela pa smatram, da je včasih huje in slabše, toda vse se vzdrži.«

Uvodoma sem omenil, da smo za razgovor zaprosili štiri upokojence, toda po predvajanju posnetih pogovorov z magnetofonskega traku sem ugotovil, da odgovorov upokojenca Veljka Bedjetoviča iz transportnega oddelka temeljne organizacije Kartonažna nismo posneli.

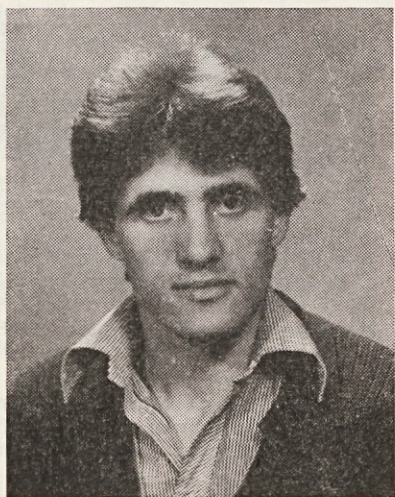
Od vseh vprašanih je bil ravno on v svojem odgovoru na tretje vprašanje najdaljši in najbolj konkreten. Predvsem je poudaril, da je v našem kolektivu z večjo vlogo in boljše disciplino delavcev možno storiti mnogo več za uspešnejše delo.

Kot pisec teh besed, se imenovanemu delavcu zaradi moje tehnične neizkušenosti pri prvi uporabi magnetofona iskreno opravičujem.

Neglede na to, da je odgovorilo na postavljena vprašanja le nekaj naših letošnjih upokojencev, lahko smatramo, da bi slične odgovore dala večina izmed njih. Vsi so srečni in zadovoljni, da so dočakali upokojitev.

Pri tem pa ne smemo mimo ugotovitve, ki odseva iz njihovih odgovorov, in sicer: »vsak delavec naj se trudi in vloži vse svoje napore, da bi bilo poslovanje tako temeljne organizacije kakor tudi Kartonažne tovarne kot celote še uspešnejše«. Naša dolžnost je, da upoštevamo njihove želje, ki naj nam bodo dodatna spodbuda za uresničitev teh ciljev.

V KTL imamo vrhunskega športnika

Razgovor s tovarišem Tonetom Ponebškom, zaposlenem v TOZD »Kartonažna« DE-50.

Tov. Tone Ponebšek se že šest let aktivno ukvarja s športno panogo karate in ji posveča skoraj ves prosti čas. Pri svojih štiriindvajsetih letih je že dosegel vidne rezultate na jugoslovanskem nivoju, v tej pri nas dokaj mladi športni panogi.

Kje treniraš karate?

Treniram v Društvu boričnih

veščin Ljubljana, pod vodstvom trenerja Franca Kotarja »2 DAN« jaz pa sem mojstrski kandidat ter nosilec rjavega pasu. Treniram štirikrat tedensko po dve do tri ure.

Kako, da si se odločil za to športno dejavnost?

Zanimalo me je kako izgleda karate, pozneje pa sem spoznal, da je v tem športu polno duhovitosti, in da to ni enolična športna zvrst. Njena prednost je, da je individualni šport, ki ne potrebuje pripomočkov, tako da lahko vadim kjerkoli.

Tvoji prvi uspehi?

Na republiškem mladinskem prvenstvu leta 1973 sem dosegel tretje mesto, toda pozneje, vse do leta 1975 se zaradi služenja vojaškega roka nisem mogel udeležiti tekmovanj.

In kako po letu 1976?

Decembra 1976. leta sem na absolutnem prvenstvu Slovenije zasedel tretje mesto, leto dni pozneje pa ponovno tretje mesto v težki kategoriji. V novembru 1977. leta pa sem v absolutni kategoriji na prvenstvu SRS zasedel prvo mesto. V letu 1979 pa sem na prvenstvu SRS zasedel tretje mesto v težki kategoriji.

Naš karateist med individualnim treningom

V aprilu istega leta pa peto mesto na državnem prvenstvu v težki kategoriji. Od leta 1976 sem stalni član slovenske reprezentance. V letošnjem poletju pa me je zvezni trener dr. Jorga poklical na priprave državne reprezentance.

In kakšne so želje za vnaprej?

Želim si, da bi častno zastopal državno reprezentanco, ko bom nastopal v njenih vrstah.

In kaj je po tvojem mišljenju vodilo uspeha v karateju?

Tudi ta šport zahteva za doseganje uspehov celega človeka.

Tov. Ponebšek se je želel ob tej priliki javno zahvaliti svojemu šefu in vodstvu TOZD Kartonažna Ljubljana za njihovo razumevanje, ker so mu omogočili udeležbo na pripravah kandidatov za državno reprezentanco.

Anton Čoš

Piknik s prijateljskim nogometnim srečanjem strojnice in kopirnice

»Sovražniki« na skupnem posnetku

V soboto, 8. 9. sta v lepem sončnem vremenu v Senožeti pri Ljubljani pomerili svoje znanje in moči ekipi nogometašev »Strojnice« in »Kopirnice«.

Po izmenjavi emblemov in začetnem žvižgu sodnika se je ob maloštevilni podpori gledalcev začelo zares. Drug drugemu smo skušali dokazati kdo je boljši, toda ko je bilo treba zatresti mrežo smo se vedli kot začetniki. Na srečo (oziroma na ne-

srečo kopirničarjev) pa je bil v vrstah strojnikov izjemno razporejen škarf, ki je po desetih minutah s solo prodorom zabil prvi gol. Veselje strojnikov se še ni podleglo, ko je Bakovnik z natančnim strelom z glavo premagal presenečenega vratarja kopirnice Duleta, ki je že drugič pobiral žogo z lastne mreže. Toda kopirničarji se niso predali. S solo prodorom Bizjaka, ki je potem ko je pre-

Boj se je razvnel

igral tri obrambne igralce premagal še našega vratarja je spremenil rezultat na 2 : 1. Lahko rečemo, da se pri obrambi tega gola naš vratar ni najbolje izkazal.

Tudi po polčasu se je premoč kopirnice nadaljevala in to so kronali z drugim izenačujočim golom. Po tem голу je postala igra živahnejša, hitrejša pa tudi ostrejša. Kopirničarji so bili še vedno močnejši in nespretni obrambi strojnikov je bila dosojena najstrožja kazen. Strojnikom niti zamenjava golmana ni pomagala — 2 : 3 za kopirnico. Nadaljevanje je bilo pestro in maloštevilni gledalci so imeli kaj videti (naslednjič navijači vabljeni v večjem številu). Ko-

pirničarji so se zadovoljili z vodstvom in popustili, kar pa se jim je maščevalo, kajti že po dobrih petih minutah je Bakovnik izenačil in merjene moči se je začelo znova. Tik pred koncem je škarf izkoristil lep predložek in s hitrim prodorom po desnem krilu postavil končni rezultat 4 : 3 za strojnike.

S tem se je tekma končala, izmenjali smo si pokale, strojniki pa so osvojili še prehodni pokal. Ker pa ni šlo samo za nogomet, ampak tudi za prijateljsko srečanje in zbliževanje delavcev naše TOZD smo nogometaši in gledalci odšli na zaslužen prigrizek, ki se je medtem pripravljalo na ražnjo.

Fran Semenič

Udeležba KTL na XII. športnih

Pred golom

Razporejanje sil

Po голу

Odmor na tekmi

Nogometno moštvo

Budno spremljanje igre s klopi

Večkrat je bilo potrebno tudi žogo pobrati iz mreže

igrah papirničarjev Jugoslavije

V Banja Luki so se od 30. avgusta do 2. septembra 1979 odvijale dvanajste športne igre papirničarjev Jugoslavije.

Organizator letošnjih športnih iger je bila delovna organizacija »INCEL« Banja Luka, ki letos praznuje 25-letnico delovanja.

Za letošnje igre se je prijavilo 29 delovnih organizacij iz Jugoslavije.

Iz Slovenije so se papirniških iger udeležile naslednje delovne organizacije: Papirnica Količevo, Papirnica Radeče, Đuro Salaj - Krško, Sladkogorska in Kartonažna tovarna Ljubljana.

Tekmovalci so se pomerili v naslednjih športnih panogah: mali nogomet, namizni tenis, šah, streljanje ter v mnogoboju.

Tekmovalke pa so preizkusile svoje znanje v streljanju, kegljanju ter pikadu.

Kartonažna tovarna Ljubljana se je teh iger udeležila z dvajsetčlansko ekipo, ki so jo predstavljali nogometaši, strelci, igralci namiznega tenisa ter ženska ekipa v kegljanju.

Konkurenca v posameznih disciplinah je bila zelo huda, tako so bila srečanja zelo razburljiva.

Naši nogometaši so v svoji skupini zasedli tretje mesto. Eno srečanje so dobili, tri srečanja so odigrali neodločeno, zadnjo tekmo pa so izgubili zaradi poškodb naših igralcev.

Zelo dobro je igral Ivan Škafar, ki se je izkazal z učinkovitimi goli. Marsikateri zadetek v našo mrežo pa je preprečil vratar ekipe, Jože Rojc.

Strelci so tekmovali z malokalibrsko puško. Našo ekipo so zastopali: Legen, Badovinac, Ilenič, Repovž ter Gerden. V konkurenci 19 ekip so strelci dosegli zelo solidno 7. mesto.

Igralci namiznega tenisa so dosegli drugo mesto v svoji skupini. Poznalo se je, da so bili igralci v drugih skupinah precej mlajši, in so imeli za seboj precej več treninga kot naši.

Kegljalice so na polavtomatskem kegljišču — ročno postavljanje kegljev — dosegle 8. mesto med 12 ekipami. Tekmovanje se je zelo zavleklo, saj tekmovalke niso imele dobrih pogojev. Tudi tekmovalci se ni odvijalo po urniku, tako da so bile tekmovalke nervozne, to pa se je poznalo pri podrtih kegljih.

Menim, da so ekipe KTL dostojno zastopale naše barve, s tem pa tudi opravičile nastop na igrah.

Zaključna slovesnost in podelitev priznanj, je bila v športni dvorani »BORIK«, kjer so prireditelji pripravili tudi kulturni program.

Medalje je podeljeval evropski boksarski prvak v welter kategoriji, domačin Marjan Beneš. V okviru zaključne slovesnosti je bilo tudi tekmovalje amaterskih pevcev iz vseh delovnih organizacij, ki so sodelovale na igrah.

V zaključni del, se pravi v finale, med osem najboljših, se je uvrstila tudi pevka iz TOZD »PAKO«, tov. Majda Šebenik, ki je zapela slovensko narodno pesem.

Ob koncu prireditve so udeleženci poslali tovarišu TITU pozdravno brzojavko, v nedeljo pa je bil ogled legendarne KOZARE, kjer je bila krajša slovesnost.

REZULTATI EKIP KTL:

NOGOMET:

KTL : Božo Tomič (Čačak)	3 : 3
KTL : Matroz (Sr. Mitrov.)	2 : 2
KTL : Komuna (Skopje)	1 : 1
KTL : Celpak (Priedor)	5 : 2
KTL : Tvorcnica papira (Zagreb)	1 : 2

STRELJANJE: 19 EKIP

1. mesto — INCEL	664 krogov
2. mesto — MATROZ	661 krogov
3. mesto — KOMUNA	654 krogov
7. mesto — KTL	603 kroge

NAMIZNI TENIS:

KTL : MATROZ	0 : 5
KTL : KOČANI	5 : 1

P. M.

Navijači

Jureš — prvi loparček KTL

MALI NOGOMET

Končano je trim tekmovalje občine Center v malem nogometu. Skupno je sodelovalo preko 50 ekip, katere so bile razdeljene v 5 skupin. V prvi skupini je tekmovala tudi ekipa Kartonažne tovarne in zasedla v tej skupini prvo mesto.

Zmagovalci posameznih skupin pa so se nato pomerili za uvrstitev od prvega do petega mesta. V tej izredno močni konkurenci so naši nogometaši zasedli 3. mesto s tem pa so tudi potrdili, da so med najboljšimi v občini Ljubljana Center.

Končni vrstni red:

1. Veletekstil	7 točk
2. Hotel Triglav	7 točk
3. Kartonažna	3 točke
4. Čarovniki	3 točke
5. PTT	1 točka

Počitek na rezervni klopi

